

Ježišova cesta

Veriť v Boha je niekedy veľmi ťažké, ba niekedy až nemožné, pokiaľ je naša viera postavená len na rozumových schopnostiach. Je nutné, aby sme ponechali priestor pre pôsobenie Božej milosti, ktorá nám umožní uveriť v pôsobenie Božieho tajomstva.

Apoštolí Peter, Jakub a Ján videli osláveného Božieho Syna, „bolo im dané“ vidieť niečo, čo má ešte len prísť. Otec, Syn a Duch Svätý sú účastní stvoriteľského Božieho diela. A tak aj človek je stvorený Bohom skrze krvavú obeť Baránka, „s myšlienkou na spasiteľa Ježiša Krista.“ Mohli sa stať prorokmi budúcich vecí, akými boli starozákonní proroci. Ale nemalo sa to takto stať. Ich úlohou bolo tento dnešný obraz zažiť a uložiť si ho do svojho srdca pre seba a pre nás až do doby, „až keď Syn človeka bude vzkriesený z mŕtvych“.

Aj pastier Abrahám je oslovený Bohom a dostáva prísľub požehnania pre všetky pokolenia zeme. I Ježiš jedného dňa vyšiel, opustil rodičovský dom a priniesol požehnanie pre všetky pokolenia zeme. Peter, Jakub a Ján ešte nechápu, ako to bude. Keď na hore Tábor uvidia ako sa Ježiš rozpráva s Mojžišom a Eliášom, s prorokmi, ktorí sú im takí známi, ničoho sa nezľaknú. Ani sa príliš nedivia. Chovajú sa prirodzene a prakticky. Zrazu je nás tu veľa, musíme tu postaviť tri stany, pretože sa už onedlho stmie. Hovorcom sa stáva Peter a bolo by naivné si myslieť, že je to náhoda. Ved' on raz bude hovorcom celej Cirkvi. Ježišovo stretnutie s prorokmi malo oveľa významnejší dôvod, malo predznamenat' prítomnosť Boha Otca. Zrazu sú zahalení svetlým oblakom a z neho je počuť hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho!“ až teraz v tejto chvíli sa učeníci naľakali, padli na tvár a veľmi sa báli. Čo ich tak veľmi vyľakalo? Hlas Boha Otca bol asi veľmi mohutný, možno až príliš hrmel.

Sila, ktorá zrazila učeníkov na zem, by sa azda dala nazvať „posvätná hrôza“. To, čo sa v tej chvíli odohrávalo

v hlavách tých troch, je ťažko povedať. To môžeme len odhadovať podľa seba. Azda im prebehla myšlienka, že budú vzatí do neba a že sa ani nestihnú rozlúčiť so svojimi drahými a priateľmi? Alebo že nebudú schopní vstúpiť do spoločenstva svätých mužov Mojžiša a Eliáša? A možno nič, žiadna myšlienka, úzkosťou a strachom ochrnuté vnímanie.

Ježiš pristúpil k nim, dotkol sa ich a povedal im: „Vstaňte, nebojte sa.“ Najskôr len pozdvihli oči. Nevideli nikoho, len Ježiša. Po takomto zážitku sa človek rozhladne a hľadá niekoho, koho by sa opýtal: „Videl si to? Počul si to?“ Potrebujeme sa uistiť, že to nebol žiaden prelud, ktorý sa odohral len v mojej hlave. Samozrejme, že sa aj učeníci uistovali o tom, čoho sa práve stali svedkami. Už sa možno aj tešili ako to všetko budú rozprávať ostatným učeníkom. Ježiš ich pravdepodobne nechal vyrozprávať a až potom, keď zostupovali z hory, im prikázal: „Nikomú o tomto videní nehovorte, až kým Syn človeka nebude vzkriesený z mŕtvych.“ Tento zákaz nie je samoučelný. Je toľko vecí, čo dnes človek nedokáže pochopiť, čomu nemôže porozumieť. Jeho myseľ a vnímanie musia byť najprv pripravené – uspôsobené, aby mohli prijímať poznanie.

Tak aj my – koľko krát sme už vyšli s Ježišom na horu Premenenia? A do akej miery sa upevnila naša viera? Všetko viem, všetko poznám, ale v zajatí pýchy všetko robím naopak! A práve v tomto posvätnom čase je tu tá najvhodnejšia chvíľa, aby sme sa očistili od samolúbosti a aby sme mohli nechať vstúpiť Božie Slovo. Musíme mu dať priestor, aby v nás pôsobilo, nielen aby v nás znelo. Čo znamenajú slová bez skutkov? Nie je možné donekonečna jedno hovoriť a druhé konať. Nemôžem neustále posudzovať druhých a sám seba si neprehliadnuť. Každý musí začať sám od seba – či už to bol Abrahám, Mojžiš alebo ja sám. K tomu potrebujeme pomoc Duchu Svätého, aby sa v nás „rozhořeli“ jeho dary naplno.

R : Pán je moje svetlo a moja spása.

1. Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť?
2. Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať? — R.
3. Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma.
4. V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte jeho tvár!“ — R.
5. Pane, ja hľadám tvoju tvár. Neodvracaj svoju tvár odo mňa.
6. Neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka; ty si moja pomoc, neodvrhuj ma. — R.
7. Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich.
8. Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána. — R.

Mať svoj vrch Tábor

Udalosť Pánovho premenenia nám liturgia pripomína osobitným sviatkom. Pripomína nám ju aj na začiatku pôstneho putovania. Z toho istého dôvodu, pre ktorý sa Ježiš pred učeníkmi premenil, aby ich posilnil na chvíle skúšok. Golgota nie je cieľom, ale nevyhnutnou úzkou bránou, ktorou musí prejsť do slávy najskôr Ježiš a potom všetci jeho učeníci. Tak ako po krste na začiatku verejného pôsobenia, i tu Otec povzbudzuje učeníkov, aby Ježiša počúvali, lebo on je jeho milovaný Syn. Aj vtedy, keď ho budú vidieť opusteného a strýzneného zomierať na kríži; aby ho aj vtedy počúvali ako Otcovho milovaného Syna. Chce ich pripraviť na pohoršenie kríža, v ktorom sa strácajú všetky viditeľné istoty a človeka podrží len viera živá láska.

Kríž je súčasťou života a nikto mu nemôže natrvalo uniknúť. Kresťan kríž dobrovoľne prijíma, aby sa mu stal cestou k spásu. Kríž však vždy ťaží, najmä duchovné kríže ako beznádej, depresia, sklamanie z najbližších i zo seba, temnota viery... V takých chvíľach podrží len „slepá viera“. Aby však nebola slepou v doslovnom zmysle, Boh nám chce dať zakúsiť aj chvíle premenenia, aby sme sa v temnote skúšky mali o čo oprieť. Ako hovorí starozákonný Kazateľ, „je čas narodiť sa a čas zomrieť, čas plakať a čas radovať sa“, podobne aj duchovný život má svoje „medové týždne“ i časy skúšky. Dôležité je prijať to, čo nám Boh práve posielal. Dôležité je nepremeškať pozvania na vrch Tábor.

Tábor je vrch s krásnym výhľadom neďaleko od mesta Ježišovej mladosti Nazareta. Evanjelisti nehovoria, či sa premenenie udialo práve tam. Hovoria o vysokom vrchu. Významné udalosti Starého zákona i Ježišovho života sa diali na vrchoch: Sinaj, Moria, vrch blahoslavenstiev. Ježiš tam často odchádzal, aby prežil najintímnejšie chvíle s Otcom v modlitbe a aby potom zostúpil medzi zástupy a šiel do ďalších miest a dedín. Tábor je symbolom všetkých týchto konkrétnych vrchov. Zažiť mystické chvíle premenenia je cieľom pustovníkov, mníchov i aktívnych mystikov všetkých čias. A všetci sa pre to natrvalo alebo aspoň na krátko uťahujú do krásy a ticha hôr. Človeku sa upokojí myseľ, vyčistí vnútro, stíši sa, aby počúval Boha, ktorý hovorí v tichosti.

Isté je, že na každého z nás stále dolieha kríž v nejakej zo svojich rozmanitých podob. A isté je, že nikto sa nevyhne ani hlbším krízam. Každý z nás by si mal nájsť svoj „vrch Tábor“, miesto na duchovné pookriatie, zakotvenie, duchovnú obnovu, aby sme tam do našich krížov čerpali potrebnú silu. Skutočné vrchy a zákutia prírody, spojené s pútnickým miestom, kláštorom, kaplnkou, sú na to prirodzene najvhodnejším prostredím. No môže to byť aj tiché miesto v našom blízkom okolí. Ak posilu Táboru potrebovali Ježišovi učeníci, celkom isto ju potrebujeme aj my. Ak nám liturgia pripomína túto tému na druhú pôstnu nedeľu, bolo by správne vybrať sa na takýto náš osobný vrch Tábor ešte dnes.

Marián Gavenda

- Vo štvrtok 4.3.2010 je Prvý štvrtok v mesiaci. Tento deň je dňom modlitieb za duchovné povolania.
- V piatok 5.3.2010 je Prvý piatok v mesiaci. Spovedať budeme v pondelok až štvrtok už od 16,00 h. **V piatok sa bude spovedať len na Dubovej, preto svätá omša bude o 18,00 h.!!!**
- V sobotu 6.3.2010 je Prvá sobota v mesiaci alebo Fatimská sobota. Po skončení svätej omše sa budeme modliť fatimský posvätný ruženec.
- V nedeľu 7.3.2010 je Prvá nedeľa v mesiaci. Po skončení Krížovej cesty sa uskutoční výmena ružencových tajomstiev.
- V piatok o 16,30 h. a v nedeľu o 14,30 h. sa budeme modliť Krížovú cestu.
- Na budúcu nedeľu sa uskutoční zbierka pre potreby farnosti. Táto je určená na rekonštrukciu a pozlátenie starých kalichov.

Požehnanie pre druhých

„Som zúfalá,“ píše mi istá žena. „Darilo sa mi skvele, môj život bol ako krásny román. A teraz? Osamelá, opustená, na nič súca. Mojou útechou sú samovražedné myšlienky. Nemám nikoho. A tí, ktorých mám, sa starajú iba o peniaze,“
Pre čoraz viac ľudí sa život napriek všetkému blahobytu stáva krížovou cestou: sú sklamaní, oklamani, urazení, zradení, zavrnutí. Prečo sa ľudia správajú k sebe tak zle? Prečo nemôžu byť ľudia jeden pre druhého radosťou, pomocou, milosťou?

Snaž sa, aby tvoja dobrota a starostlivosť bola požehnaním pre druhých, ktorí trpia, ktorí sú sami a ktorí vo svojej bezútešnej opustenosti hľadajú blízkeho človeka, ruku, srdce.

*Sú ľudia, ktorí už nedokážu veriť, že je slnko,
keď nastane noc.*

*Chýba im práve tá troška trpezlivosti
vyčkať, kým svitne ráno.*

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

MAREC 2010

úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný: Aby sa svetová ekonomika riadila zásadami spravodlivosti a rovnosti, berúc do úvahy skutočné potreby ľudí, osobitne chudobných.

Misijný: Aby cirkvi v Afrike boli znamením a nástrojom zmierenia i spravodlivosti.

Úmysel KBS: Aby príklad sv. Jozefa, pestúna Pána Ježiša, povzbudzoval kňazov do verného prežívania svojho povolania.

Sväté omše v 2.pôstnom týždni (C)

1.III. pondelok

17.00 Za + Alexandra

2.III. utorok

17.00 Za + Jána a Teréziu Stojkovičových a synov

3.III. streda

17.00 Za + Emila a Jána

4.III. štvrtok

17.00 Za + Jozefa Kulifaja

5.III. piatok – prvý piatok

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc

6.III. sobota

8.00 Za zdravie a Božiu pomoc

Upratovanie kostola č.d. 28 – 51

7.III. 3. Pôstna nedeľa (C)

8.00 Za rodinu Kuricovú a Horákovú

Lektori: Kuric, Strížová

9.15 Za farníkov

Lektori: Hrdlovič, Hrdlovičová

Liturgický kalendár

1.III. pondelok	sv.Albín,biskup
2.III. utorok	sv.Simplícus, pápež
3.III. streda	sv.Kunigunda
4.III. štvrtok	sv.Kazimír
5.III. piatok	sv.Teofil – prvý piatok
6.III. sobota	sv. Fridolín, opát

Anjel *Múdrosti*

Jn 74,5

Keď o človeku hovoríme, že je múdry, znie to tak trochu tajomne. Múdry človek je zasvätený do hlbokých tajomstiev. Neoslňuje svojimi rozsiahlymi vedomosťami, ale svojím citom pre to, čo je podstatné. Má nadhľad. Pozná posledné prapríčiny života. Pozná hlbšie súvislosti všetkého bytia. Nahliada do Božieho a ľudského tajomstva. Múdrost' má rozhodne do činenia s vedomosťami. Slovo „vedieť“ pochádza zo slova „vidieť“. Podobne aj Gréci dávali vedenie do súvislosti s videním. Múdry videl, ako je to s človekom. Vidí pod povrch. Vidí to, čo je podstatné, vidí bytosť, skutočnú podobu všetkého bytia. Múdrosti sa dá - aspoň to tvrdia Gréci - naučiť. Ale je to aj Boží dar. Povedi rozprávajú o tom, že múdrost' pôvodne vlastnili bohovia. Aténa a Apolón boli považovaní predovšetkým za bohov múdrosti. Múzy sprostredkujú múdrost' básnikom. Filozofický smer sofistov si nárokuje múdrost' pre seba. Chápe múdrost' ako obratné rečnenie. Sofisti sú predchodcami dnes takého rozšíreného postoja, ktorý chápe vedomosti ako vlastníctvo. Môžem disponovať tým, čo viem. Je to moc. Proti tomu protestuje Sokrates. Preňho je skutočnou múdroťou vedomie, že človek nič nevie. Platón to vyjadruje pozitívnejšie. Preňho je múdroťou vidieť prapríčinu všetkých vecí, spoznať podstatu vecí. Múdry spoznáva samotné bytie. Pre Platóna je bytím dobrota a krása. Múdry je oboznámený s dobrotou a krásou. Pre Platóna múdrost' znamená vedieť nechať veci tak ako sú, obdivovať bytie, ale nič si neprivlastňovať.

Múdrost' sa po latinsky povie sapientia. Toto slovo pochádza zo slova sapere = „chutiť, ochutnať“. Mudrc nenahliadol len do prvopočiatku sveta, ale veľa aj ochutnal. Má skúsenosti. Vie, ako chutí dobro, to, čo je pre človeka užitočné. A vie, ako chutí zlo, to, čo človeka roztrpčuje a čo mu škodí. Múdry je ten, kto vie, ako chutí on sám, kto je v harmónii sám so sebou. Okúsil a ochutnal vzlety a pády ľudského bytia. Teraz vie, čo sa v človeku skrýva. Nič ľudské mu už nie je cudzie. No hoci sa múdry pozrel až na dno ľudského bytia, nerezignoval. Vo svojej hĺbke je uzrozumený s týmto svetom, pretože spoznal príčinu existencie sveta; Boha, stvoriteľa všetkého bytia.

Biblia vebí múdrost' v nádherných piesňach. Starý zákon pozná vlastnú literatúru múdrosti, tak ako všetky náboženstvá zvestujú učenie múdrosti. Najhlbšie poznanie židovských mudrcov spočíva vo vete: „Počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom a poznať Najsvätejšieho je rozumnosť“ (Prís 9,10). Múdry vie o Bohu, o vznešenosti a posvätnosti Boha. Vie rozlišovať medzi Bohom a človekom. Skláňa sa pred Božím tajomstvom. Nechá sa ním zasiahnuť. Pavol odhalil skutočnú múdrost', až keď bol Ježiš Kristus na kríži. Na kríži Ježiš odhalil najhlbší poznatok vo svojom živote, a to, že smrť sa premení na nový život, tma sa stane svetlom a opustenosť spoločnosťou sa jeho božským Otcom. Už evanjeliá vykresľujú Ježiša ako mudrca, ktorý nás uvádza do Božieho a ľudského tajomstva. Na kríži Ježiš okúsil, čo je život a čo smrť. Takto kríž zvestuje inú múdrost', než sú tajné vedomosti ezoterických kruhov, ktoré boli kedysi rozšírené v Korinte a ktoré sú rozšírené ešte aj dnes.

Nezmúdrieme len tým, že budeme veľa čítať. Pre Pavla je to Boží duch, ktorý nás uvádza do múdrosti. Samotný Boh nám posielal svojho ducha, aby sme získali múdrost'. Pre Grékov to bol Apolón alebo Aténa, či múzy, ktorí darovali človeku múdrost'. Pre nás je to anjel, ktorého nám zosiela Boh, aby nás naučil múdrosti. Anjel nám nedáva nič, čo by sme sa mali naučiť naspamäť. Nechce rozmnožovať naše rozsiahle vedomosti. Anjel múdrosti nás učí tým, že nám umožní veľa vidieť, tým, že nám otvorí oči pre to, čo je podstatné, a dovolí nám nahliadnuť do prvopočiatku sveta, tam, kde všetko spolu súvisí, kde všetko pramení zo samotného Boha.

Zelám ti, aby ťa sprevádzal anjel múdrosti, aby ti otvoril oči, aby si nezablúdil a nezlúdil vo všetkých tých veciach, ktoré vidíš, ale aby si spoznal, na čom vlastne záleží. Anjel múdrosti ťa neochráni pred chybami. Vychováva pomocou pokusov a omylov, aby ti sprostredkoval chuť toho, čo ti naozaj robí dobre. No chuť života spoznáš len vtedy, keď ju budeš vedieť odlišiť od chuti smrti. Zelám ti anjela, pomocou ktorého sa staneš múdrejším, ktorý ti umožní byť uzrozumený so životom, ktorý ti otvorí oči pre príčinu celého bytia, pre Božiu lásku. Tam, v Božej láske, môžeš vychutnávať život so všetkými jeho protirečieniami. Tam sa zjednotí všetko, v čom je hrozba, že ťa roztrhne. Tam okúsiš, čo znamená život, tam uvidíš, čo je podstatné. Tam vieš, ako všetko so všetkým súvisí.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Pane Ježišu, som rád, že môžem byť opäť pred tebou a s tebou v tvojej prítomnosti vo Sviatosti lásky. Naplňa ma to radosťou a vnímaním v tvojej eucharistickej prítomnosti veľkosť a hodnotu seba samého. Tvoja láska k ľuďom bola dôvodom, prečo si prišiel na našu planétu - veď čítame:

Boh tak miloval svet, že poslal svojho jednorodného Syna, aby nik nezahynul, ale mal život večný.

Tvoja láska k nám, ľuďom, je dôvod, prečo zostávaš s nami vo svätostánku. Je to tvoja láska, prečo sa nám dávaš za pokrm a nápoj. Tvoja láska a teda tvoja prítomnosť v Eucharistii je svedectvom hodnoty a dôstojnosti každého jedného z nás. Akú veľkú hodnotu si videl v nás, keď si neváhal za nás zomrieť na kríži? Kto sme to, Ježišu, keď za nás zomieraš takou bolestnou smrťou? A kým sme my, že neprestávaš byť s nami?

Vo vedomí, že si stále s nami a vo vedomí svojej vlastnej dôstojnosti, na ktorú ma upriamuješ, chcem vysloviť otázku, akou sa na teba obracia apoštol Tomáš: Pane, nevieme, kam ideš, akože môžeme poznať cestu? Je v tom veľká pravda. Apoštol Tomáš uvažuje logicky. Ak chceme poznať cestu, musíme poznať cieľ. Cieľ určuje cestu. Cieľ určuje, kadiaľ máme ísť. Ak nepoznáme opravdivý cieľ, nepoznáme skutočnú cestu a naše cesty života sú potom bez cieľa alebo vedú k neznámemu cieľu, alebo k cieľu pochybnému a mylnému. Je to pre mňa príležitosť spytovať sa a pozrieť sa na svoj život: Aký cieľ určuje cestu môjho života? Kam kráčam? Akou cestou života idem? Ježišu, ak sa pozriem na svoj život, aký cieľ prezrádza?

Pane Ježišu, uchráň ma od toho, aby o mojej ceste života muselo platiť: Nevie, kam ide, nepozná cestu.

Ty si apoštolovi Tomášovi povedal jasne: Ja som Cesta, Pravda a Život. Nik nepríde k Otcovi, ak nejde skrze mňa. Dobry Ježišu, už môžem porozumieť, prečo si túžil byť a prečo si stále s nami. Chcel si, aby sme mali nielen ku komu ísť, ale aby sme vedeli, kto je cieľom nášho života, a aby sme poznali Cestu. Cestou si ty sám. Si Cesta i Cieľ nášho života. Ty nás vedieš k Otcovi, o ktorom môžeš povedať: Otec a ja sme jedno.

Velebím ťa, Ježišu, za to, že zostávaš s nami stále. Velebím ťa, Ježišu, že ma upriamuješ na cieľ môjho života. Velebím ťa, Ježišu, že vďaka tebe môžem poznať, prečo žijem a pre koho žijem.

Velebím ťa, Ježišu, že ma svojou prítomnosťou neprestávaš viesť k správne postoju k tebe, k druhým, k svetu, k sebe samému.

Velebím ťa, Ježišu, že sa nemusím cítiť ako stratený či zabudnutý človek vo vesmíre.

Velebím ťa, Ježišu, že tu pri tebe môžem znova nájsť svoju veľkosť a hodnotu života, zmysel života, chuť žiť, pohnútky k nádeji, radosť z tvojho prijatia, z tvojej lásky ku mne a ku všetkým mojim bratom a sestram.

Velebím ťa, Ježišu, že tu pri tebe nachádzam silu znovu začínať.

Velebím ťa, Ježišu, že v tvojej eucharistickej prítomnosti môžem klásť otázky a nachádzať na ne odpovede. Velebím ťa, Ježišu, že tu pred svätostánkom ti môžem hovoriť o všetkej svojej slabosti, strachu, obavách, o svojej hriechnosti i svojej túžbe po svätosti, o úspechoch, radoostiach všedného života.

Velebím ťa, Ježišu, že ty ma počúvaš, keď ti hovorím o svojich sklamaniach i zlyhaniach, o svojej bolesti, o utrpení a kríži, o útrapách svojho tela i duše, o svojich biedach i svojich víťazstvách.

Velebím ťa, Ježišu, za pokoj, ktorý vkladáš do môjho srdca, do mojej duše.

Velebím Ťa, Ježišu, za tvoju silu, ktorou ma uschopňuješ byť milosrdným k druhým.

Velebím Ťa, Ježišu, že ma učíš nesúdiť a neodsudzovať druhých.

Velebím Ťa, Ježišu, že ma miluješ láskou až do krajnosti. Velebím Ťa, Ježišu, že sa nás nikdy nevzdávaš.

Velebím Ťa, Ježišu, za to, že si našou Cestou, Pravdou a Životom.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

Hľadanie Boha

Keď po mnohých rokoch vzostupu a pádu zišiel z hôr, stretol Boha.

„Pozdravujem“, povedal on. Posadili sa a mlčali. Po dlhej prestávke Boh povedal: „Prichádzaš z hôr.“

„Áno“, odpovedal, „prichádzam z hôr“. Zatvoril oči a nepohnute tam sedel. Potom otvoril oči a pozrel sa smerom k horám. „Bol som na vrchole moci“, povedal „a na vrchole bohatstva. Bol som na vrchole nerestí a na vrchole egoizmu. Bol som na vrchole zbrojenia a na vrchole nacionalizmu.“

Trochu sa vzpriamil, zdvihol hlavu. „Bol som celkom hore, na najvyššom vrchole.“ Jeho hlas stíchol.

„A?“ opýtal sa Boh.

Zhrbil sa mlčal. Dlho mlčal. „Bol som mocný a bohatý“, povedal nakoniec.

Boh sa naňho z boku pozrel.

Hlboko si vzdychol. „Hľadal som. Všade som hľadal, celkom hore - i celkom dole. Nenašiel som.“ povedal ticho.

„Čo si nenašiel?“ opýtal sa Boh opatrne.

Mlčal a zatvoril oči. „Ešte stále hľadám“, šepkal a hlas sa mu chvel.

„Hľadáš tu v údolí slabosti, v údolí biedy, v zime a pustatine, tu dole hľadáš?“ Boh sa naňho spýtavo pozrel.

„Áno“, povedal. A po chvíli dodal: „Hľadáš ochranu. Hľadáš pomoc. Hľadáš nádej. Hľadáš lásku.“ Pozrel sa hore a pohľady sa im stretli.

„Hľadáš teba“, povedali obaja.

Mozaika radosti II

Lectio divina Bohom vyvolený

Lk 9,28-36

²⁸Asi osem dní po týchto slovách vzal so sebou Petra, Jána a Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa. ²⁹Počas modlitby sa jeho tvár zmenila a jeho odev zažiaril bielobou ako blesk. ³⁰A hľa, rozprávali sa s ním dvaja muži — Mojžiš a Eliáš. ³¹Zjavili sa v sláve a hovorili o jeho smrti, ktorú mal podstúpiť v Jeruzaleme. ³²Petra a tých, čo boli s ním, premohol hlboký spánok. Keď sa prebudili, videli jeho slávu a tých dvoch mužov, čo tam stáli. ³³Kým sa s ním lúčili, povedal Peter Ježišovi: Učiteľ, je dobré, že sme tu. Urobme tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi. Nevedel však, čo vraví. ³⁴A kým to hovoril, utvoril sa oblak a zahalil ich. Keď sa ocitli v oblaku, zmocnil sa ich strach. ³⁵Z oblaku zaznel hlas: Toto je môj vyvolený Syn, jeho počúvajte. ³⁶A keď hlas doznel, ostal Ježiš sám. V tých dňoch zachovali mlčanie a nikomu nehovorili o tom, čo videli.

Ďalšie čítania: Gn 15,5-12.17-18; Ž 27.1.7-9.13-14; Flp 3,17 - 4,1

ČÍTANIE:

Ježiš si zvolil len svojich troch vybraných učeníkov - Petra, Jána a Jakuba – aby s ním vyšli na vrch a modlili sa. Nevieme, ako dlho sa Ježiš modlil, ale učenici zaspali. Zdá sa, že učenici sa zobudili práve včas, aby svedčili o ukončení pozoruhodného stretnutia. Ježišove šaty sú teraz belostne biele a Ježiš hovorí s Mojžišom a Eliášom.

Zjavenie Mojžiša a Eliáša je symbolické. Mojžiš viedol útek Božieho ľudu z otroctva v Egypte a návrat proroka Eliáša očakávalo pred príchodom Mesiáša veľa Židov. Títo dvaja hovorili s Ježišom o tom, ako Ježiš čoskoro naplní Boží zámer svojou smrťou (alebo exodom, t. j. únikom, ako to myslí doslovne Lukáš) v Jeruzaleme. (Výraz „exodus“ pochádza z gréckeho exodos: „ex“ - von, z a „hodos“ - cesta.) Boží plán spasenia ľudu, prinášajúci pravdivé a nekonečné oslobodenie, sa naplňa v Ježišovi. Táto skúsenosť mohla posilniť Ježiša pred skúškou, ktorá ho čakala a vyvrcholila jeho smrťou na kríži. Lukáš to nekomentuje. Evidentnú prítomnosť Boha naznačuje aj oblak, ktorý zahaľuje Ježišovu slávu. Boh prehovorí tak, ako pri Ježišovom krste. Prehlási, že Ježiš je jeho vyvolený Syn. A Boh dáva tentokrát učeníkom pokyn, aby ho „nasledovali“.

Táto udalosť spolu s ostatnými zázrakmi a učením umožňuje učeníkom letmo nazrieť, kým Ježiš vlastne bol. Oni však potrebovali s Ježišom zájsť oveľa ďalej. V skutočnosti sa s ním museli stretnúť po jeho vzkriesení, aby tak úplne pochopili, čím bol a s akým úmyslom prišiel na svet.

MEDITÁCIA:

- Predstavte si, že vy sami ste jedným z učeníkov a stali ste sa svedkom tejto udalosti. Ako by ste sa cítili? Čomu by ste sa naučili?
- Prečo bol Ježiš vyvolený? Akým spôsobom jeho smrť v Jeruzaleme naplňa Boží zámer?
- Akým spôsobom ho my môžeme nasledovať, ako to Boh povedal učeníkom?
- Ako my žijeme modlitbu? Zdá sa nám rovnako ľahké Boha nasledovať, ako sa s ním rozprávať?

MODLITBA:

Poďakujme Bohu slovami dnešného žalmu: „Hospodin je moje svetlo a moja spása.“

Ďakujme Bohu každý deň v tomto týždni za všetky situácie, v ktorých nás viedol, a za spôsoby, ktorými nás chránil. Prosme Boha o to, aby prehĺbil naše poznanie spásy.

Prosme Ducha Svätého, aby na nás zostúpil a zmenil náš život tak, aby ľudia okolo nás zbadali niečo odlišné v spôsobe, ktorým vedieme svoj život. Prosme Boha, aby nám pomohol odzrkadľovať v sebe Ježišovu prítomnosť.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o sláve Ježišovho premeneného tela. Pre nás kresťanov Pavol ponúka úžasný prísľub: „...on pretvorí naše ponížené telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu“, (Flp 3,21). Uvažujme, čo znamená, že „naša vlasť je v nebesiach“. (Flp3,20)

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku